

18.

—

039

U

HERMÁNYI DIENES JÓZSEF:

KÖNYÖRGÉSEI

KOLOZSVÁR, REFORMÁ-
TUS THEOLÓGIA

KÖNYVTÁRA .

KÉZIRATOK 55. SZÁM

A KÖTETBŐL CSAK:

1. NAGYPÉNTEKI KÖNYÖRGÉS

2. PÜNKÖSTI KÖNYÖRGÉSEK

55

150

~~Handwritten scribble~~

MSS.

Bürgö Honyörge

Künsteln mader

Handwritten scribbles

olozsvari av. ref. theol. fakultas

Handwritten scribbles

Handwritten scribbles

Handwritten scribbles

200000 bizonyos Szakalor

I. A' Jézus meg fogattatásának éjjeléről.

Isten! igaz Isten és örök Élet! Elő Istentek ama Fia, kinek mint az Atyának életed vagy on magadban, és nem ragadom anyod néked Istennel való' egyenlőséged. Kinek Isteni munkái vagynak eleitől fogva, mert te vagy ama Fő Bölcsesség; ki a' te Atyádnál voltál az ő munkáink elindításában; és mindenes te általad lettenek, valamellyek vagynak, és tenálad nélkül semmi nem teremtetett. Te vagy az Urnak amas Igéje, ki által lettek az Égek és az ott minden Szeregi; sőt te vagy e' Világnak Világossága, és amas Igazságunk Fényes Napja!

Oh melly tudálatos dolga az, édes Jézus! hogy ~~Isten~~ éjjel a' nyugodalomra rendelted, és te éjjel fogattatod meg az hitetlenektől és engesztől éjjel fenve az ő gonosz kisértől, és lőn e' te éjféli sötét, a' sötétség munkái által minden sötét éjféli felett; de világos és emlékeztető a' te ártatlanságodnak eltitkolhatatlan világossága miatt, és horránd való' felfelfednek előlhatatlan lángjai miatt.

Oh! egyedül ez az éjféli látta art, mine fogattal meg édes Jézus; holott te vagy ama követőnek Angyala, ki kérésre fogva hordad valaki Egiptomből e' gonosztörő Atyáikat! Megköszönnél oh Győzedelmes és győzhetetlen Jeddabéli orfán

oroflár, Isten Fia! Ki az embereket sor al-
dással magadhoz köteleztél vala, é' setet-
tség orjáira is arírt jöttél vala, hogy az
örök munkait elődornád, a' Sion foglyai-
t meg szabadittanád, 's minket a' feresztet kö-
teleivel magadhoz vonnál. Oh ugy vite-
tel vala a' Törvény kére, mint egy bá-
rány a' meg ölére, hogy sor Fiaidat vimel
be a' dicsőségbe, noha te rendeltél vala,
hogy lemmel Birája Előrel és Holcatt.
Kárhosztattál te, Sion Ura! 's a' Sináron
a' Törvényt adtad vala. Vádolatát sok-
képpen: (noha a' te véred az Isten dicsősé-
gének vére.) mintha te az Isten fősé-
gét bontogattad volna: és te, Templom
Ura! mintha a' Templomat meg fertiztet-
ted volna, noha a' második Templomnak
az első felett való dicsősége tsarté valál.

Oh édes Jézus! ez éjefarván táma-
dott ellem az árnyat a' Világosságnak,
az Aroni Papnak a' Melchisedek rendi fe-
rmit való' örök Papnak; öltözete faggata-
sával vádolván tégedet rázomlással, hi-
nel fájadban soha álnokság nem ta-
láltatott.

Ez éj. látta mint vettetett meg a' bo-
lond építőrtök a' Sionban helykerített drá-
ga fejelet kö; mint porcöfötetett az Ivey-
ségnek Köpirlája; mint verett etel a' go-
nosz Szolgák által Isten Igar Szolgája!

tsufolat.

tsufol
do' Na
Igar
igari

ha el
tél 's
sad
átrát
tertél
éj meg
Istent
téged

II.

Világos
lyosod
drága
világos
ságnak
vedes
te Me

Oh

olyan
's gyala
tathan
Isten Ba
látta eg
's holcatt
kerener
Sietől

Rörbe 's keribe; vegeret a' halált helyére
 Tenéked adta az Atya a' teljes ítél-
 tet 's ő nem ítél senkit 's mégis úgy ítél-
 tetél meg mint ama két Törvény Táblát
 megrontója; és noha a' te orfiágod é Világod
 való' nem volna, mégis úgy Tententriáztat-
 tál, mintha a' Csásár ellen páncot ütöt-
 tél volna; noha te vagy ama Fi Börtö-
 ség, per quem Reges regnant. É'napon
 alitta tégedet semmivel a' Herodes király,
 Oh Királyok Királya! és bolondt alitta
 tégedet a' bolond, mivel Isteni tudádat
 nem láthattá testi kedve üzésére. A' leg
 nagyobb gonof tévők röre pámlálatát,
 's mintha a' ott fejet vőtal volna, noha
 senki soha tégedet a' bünről meg fedeni
 nem tudott; sőt te öök Vírkus! a' gonof
 latorságnál gonofabbnak riálatát, 's a'
 hasonlást perzett tolvajnál alább betöl-
 tetél; és a' setettség fia inkább vállaptatél
 mint te, Oh Világosság! hi é' Világra jöven.
 minden embereket meg Világosítottál.

Látá é'nap artis, mint verettétél,
 mi Babadulasunt Köpüllája! a' bün
 rabjaitól: mint homályosítottél ditsőse-
 ged Világossága, Oh Turner 's Felhőnek
 oplojja! oplophoz köttetteddel, meg megi-
 telenítettégeddel 's véres Vesszőtetteddel:
 mint tsüfoltatál a' Nád pállal, sértetél
 a' tövis koronával, tsüfoltatál a' téd
 hajtásokkal. 3. a. t.

Oh Jépus! ez a' nap látá tégedet megi-
 telen fügre a' Renspter, noha a' mer őt
 lilionmal

lilionmal
 ni dits
 tlet For
 is a' k
 is te v
 tanak
 egy átl
 te benn
 idvers
 lara
 lansa
 egéről
 's miatt
 tentsd
 nyers
 Ha tra
 dönis,
 's tehet
 azok,
 ragot g
 jepter
 Jépus!
 türet

III

Ed
 nek na
 nap, é
 hogy a
 sér tete
 's melly

liliommal te ruházod, 's a' liliomokat Sala-
ni ditsőséggel öltöztetted! Szonjukhoz tal' öh
Élet Forrása! noha tsar ammar belső részeiből-
is a' ki te benned híven élő Virek forádnak;
cs te vagy a' Köpilla, kiből a' kitbéli Ágyár it-
tanak, 's ugy függővel a' fára fügertetre, mint
egy áthozott, noha a' földnél minden Nemzetéigi
te benned áldatrak meg! Öh áldott Árok! Öh
idvesség' hozó Kárhoztatott Ártatlan! Öh gya-
lártos ditsőség! Öh meg költ Élet, Halhatat-
lanság és Feltámadás!

Adjad Édes Jézus! hogy elménk 's szívünk
egiről az a' nap el ne emy éppék: emy érettünk
's miattunk lett fenvedésed el ne feljöttör. Iet-
tentd meg a' büntől szívemket; mert ha a'
nyersfa így járt, mit várhat a' parafá?
Ha tsar az emberi kegyetlenségis, tsal a' föl-
dönis, illy pokolbéli ringásolat gondolhat ki,
's tehet az ártatlanon, mit nem várhatnak
azok, a' kire az ő meg itéletésed' napjára ha-
ragot gyűjtenek, 's meg ölhetatlan tüzet ger-
jeptenek; mellytöl mentd meg minket, Édes
Jézus! ki drága véreddel az Isten haragját
tűrét meg öltöttad, 's busulásat le tündesített. Amen.

III De eadem die Passionis Jesu.

Édes Jézus! a' te ki befélhetetlen fenvedésed-
nek napján befederte orráját, a' ma fényes
nap, és meg vonta Világát, három óráiglan,
hogy arratis, hogy arratis öngbednét a' te ri-
sétetted; de nékünk melly Regyesen fénylet az,
's melly híven nyujtja Sugárát. It a' Nap

Itt a nap bizony a te bajvadászodnak
és a' jectség Fejedelmével való szembe szállásod-
nak is, de győzedelmes diadalmaszaris: szen-
vedésednek, de a' sok szenvedésed által tö-
kéletessé lételednek is: gyaláratos meg a-
lázódásodnak, de meg dicsőítettéskönet és
felmagasztaltatásodnak is: Kereptsédnek, de
dicsőségednek is áldott napja! Szomorú
a' tégedet minden felől környül vett homo-
ruságidra nézve; de örömdetes a' ott drá-
ma hajnaira nézve; gyaláratos a' te gya-
lartatásodra nézve, de tisztességes a' teljes
fretésre nézve, mellynel végen el mon-
dottad: El vigértetett!

E'napon állott boput a' Bopu allás
Jstenének igazsága ama sor bűnösért; de
arokat a' te véred el mosá, halálod el törlés
tenetséged el temetése, és örökre el fedéré. E'na-
pon fient véred hullásában, tefred töredelmé-
ben és elég tévő halálodban elől valólván
ar irgalmasság ar igazságot aról egy-
mást csórolgattyák vála. E'nap muta-
ta meg, hogy ar igaz mondv Jstennel min-
den igéretkei te benne Americk és ugyanak,
minden régi ányjérol valóságok, és minden
áldozatol ugy be' tellyesedtek, hogy már
Te er egyféri áldozatoddal tökéletessé-
ké tetted mindörökké a' meg fentelendöret.

Memmy és Föld röre álló Jsten Angya-
la! már te a' Memmy és föld röre bűn
miatt esett nagy hasadvást helyre hoztad:

a' Világ
ama, na
ar Egnel
járulás
tumat e
meg pet
Ura
gyelem h
ar igazsá
bolsánat
runk' es
kül; ha
telsetés
fuii fra
nélkül
séges te
lo' pünet
Ha

és ha be'
rör igaz
nar örök
egy tenger
a' Szörög
tisztított
idegeni
tassir
rapui
rapuján
Sámson
Sör
álral sa

és kegyelmet Bent Atyádtól, valamelly cse-
emnyi fáradtság érdemel, e nagy Válság meg-
kerestt, s e kegyesség ti öntök lelküdre
és testüdre ma és örökre. Amen.

PÜNKÖSTI KÖNYÖRGÉSEK. 9. Hely.

I. Az Atyához

Emlekezünk ez napon a te régi ígé-
reteidről, Oh igaz mondó Isten! mert bi-
zony te mondtad ezt regentén: Vireket töl-
tör ti a' szomjúhozóra, s folyó vireket a' pá-
rára; ti töltöm az én Lelkemet a' Félb-
Magvára, és az én áldásomat aró tre-
metéire. mellynek ez a' nap bizonyosága.
Te mondtad s meg tellyesítetted ertis Igá-
ságnak Istene: Lépek ez, hogy ti öntöm
az én Lelkemet minden testre, és Prófétá-
nak a' ti fiaitok és leányaitok; a' te Vé-
ncitek álmatok látnak, és a' ti ifjai-
tok látásodat látnak; sőt még arenpót-
gaimra s szolgálomrais ti öntöm az
én lelket, aróron a' napodon; a' mint
ez a' nap bizonyítja.

Mis aró vagynak, a' kirol' szólottad
ez ígéretet, oh Féllobnak Istene! és vet-
ted e' fűságnak Lelkét, melly által bíró-
salommal kiáltanak: Abba! Kezelmis
Atya! ti a' mi örökségünknek záloga,
melly el elpotséltattunk a' tellyes
Válságra

Válság
igassá
Ságot
Fiai v
egyedl
O
la'sna
ti aso
juhaz
e' Vila
redet
hitne
Magr
Végre
selet
mind
jon, e
tálja
régi
gi la
es va
tár
ö bel
bord
táse
e' h.
es ve
imel
re o,

Válságra, 's é' földön verécseltünk ar-
igasságra; fivémiben pedig tanubirony-
ságot képtünk a' felől ő' általa, hogy Isten
Fiai vagyunk, és amas elsőfiúlótnak, 's
egyetlen egynek örökös társai!

Oh bizony homjukorruris, minden vigasztal-
ásnak Isten! é' te Sclred' Kegyelmeit töltöd
re' azokat, mint a' bőrséges vireket a' fóm-
juhossóra; fáras é' nélkül a' mi Scltünk
é' Világ fáras pusztájában, töltöd re' hát Scl-
redet é' fárasra: a' Tárob Magva vagyunk
hitnek általa; öntöd re' hát Sclredet é' f.

Magva. Adjad é' jelentésnek Scltét nélkül é'
Végre, mindennek elötte, hogy ha új jelenté-
sért nem vehetnénk a' te Fiaid ma; légyünk
mindarálta Istenből tanitattak mindnyá-
jon, és a' régi Profetiák értelésével prófe-
tájanak é' te fiaid és Leányid, lássák a'
régí álmatk' értelését é' mi Vénünk, a' ré-
gi látás ott bé tellyesedést a' mi Iffiamr.
Es vajha a' te egéssz Néped mindnyájon Profé-
ták volnának, és adná az Ur az ő' Scltét
ő' beléjük; hogy Eldád és Medad is a' tá-
borban profetálnának.

De a' te Iged fexint való' meg fentelce-
téséis életünknek 's tscltedetünk adjad
é' Scltét, Oh Ur Isten! hogy soha a' test
és vér indulattya el ne felejtse velünk,
Imel Scltét legyen bennünk. Elebnek Scl-
re ő', elevenítsen meg ar új és lelki életbe:
ő' az Isten

ő az Isten ujsa, azért a te törvényedre is-
ja hívünk: az ő Temploma vagyunk, azért
látunk mi bennünk, hogy az Úr Temploma lat-
rok barlangja ne legyen soha. Persze fel-
épeztünk már mostani hívőinket, hogy kedvel-
jék a' fenn írt, melyki jelenté az ő hat-
katis és tsuda régi munkáit. Amen.

II. A' Fiu Istenhez.

Isai törőrebből jármarott vesző hal,
's az ő győzelemből nevezett Virág Szál!
Edes Jézus! felmagasztaltott Úr és
Krisztus! a' fenn írt Fia! Magosságot Mál-
törőgnak jobján ülő és örökli Országó Ki-
rályának Királya!

Te benned látunk az Istenégné tel-
lyessége, és mérték nélkül adott néked
é' földönis az Istenek Lelke. Vég nél-
kül megis nyugott rajtad az Úrnak Lel-
ke, a' bölcsességnek és értelmének Lelke, ta-
rátsnak és hatalomnak Lelke, tudomány-
nak és az Úr felelmének Lelke.

Hajnála néünk, hogy te fel men-
tel a' Mennybe; mert ha te el nem men-
tel volna, é' világost nemjött volna el
mi koránk; de imé már vettük a' Fiu-
ságnak és nem a' fogálatnak Lelket: fed-
di é' Lelke é' világot a' bűnnek; az ité-
letnek és az igazságnak; tsudálkái tette
é' világ előtt a' gyémánti értelműket
Ríret

Ríret
dál
ket,
Lelk
sorral
Hajná
ki ont
az Ar
az ő K

rajtun
mivel
minke
tákká
darab
ő pár
mefse
mi be
nyugv
Apof
torágy
min
tűre,
hatis

Ríret
's Lelk
Istene
's mon
Vegyete

dául Israelben: Vigasztalja hűve-
ket, Világositja elménket, gerjefti a' jöra-
lellünket, és ki mondhatatlan főháprodá-
sokkal együa főháprodó is igaz mádóddal.
Hafnál minikünk é' keneth te read való
ki öntetése, édes Jézus! mert er ollyan mint
az Áron fejére öntetett drága kenet, melly
az ő kőntőinek prémjenc is el hat.

Ízáljon reánk, és öröki nyugodjék meg
rajtunk, é' Júságnak Lelke, Isten Fia! De
mivel te read-galanb képsben állott; tégy
minket is felidökké mint a' Palambat; tíf-
tákká mint eseket az áldoratra való ma-
darakat; hívekké mint fereket arol az
ő párjaikat; és az ég felé fel emelkedett és
mefse láto' jivüethé, mint arolat; hogy
mi bennünk is laozzék, rajtunk is meg
nyugodjék és a' Lélek. Jót mivel a' te
Apostolaidra türes Nyelvehnek hasonla-
toságokban állott való legyen a' napon;
minket is gerjeftsen a' jöra és az Öltár-
tűre; minket is tífittson, és bennünk hat-
kós münrét tegyen és Istennek Lelke!

A' te Lelred és, Oh Istennek Fia! a-
zért legyen bennünk is Júságnak Lelke,
és Lelrémül együa tégyen tanúbizonyságot
Isteni Júságunkról felöl.

Mostanis, édes Jézus! helyreánk
és mondjad ezt valósággal és tscleredettel:
Vegyetek Bent Lelket. Berlemyen fel é'
Délifél

Déli fel, 's fujjon e' kextre, hogy folya-
nak annak drága illatú perfrámi; Te
pedig jöjj el mi Szerelmesünk, e' teker-
tedbe, és ély annar gyönyörűséges gyu-
mölcsirel. Amen.

dece Precum A. Georgii Szigeti.

Oh fényes Egerben, tökéletes ditsőség-
ben larozó Isten! Mennyei és Földi igaz-
ítelő Birája; embereti hatalmas csou-
dalatos Örökje; mi reménysegünk köfalá-
nak és idességünk várának felépítő-
je, Jehova Szent Isten!

A' liben mint minden dolgoknak kucfe-
jében élnek, a' liben vagynak, és a' li által
morganak minden látható és láthatatlan
állatok, és mind a' ditsőségre mind a' gyá-
llatra rendeltetett emberek: A' lincel
lárvaiban vagyon minden élő állatnak Lelle
és minden embernek okos Lelke.

Kinek túrva vagyon a' Fudában, és
kementre a' Jerusálemben, holott áldor-
nar tenéred igazságnak áldorattyával;
és larozik a' te ditsőséged, a' mint a' Si-
onban, úgy a' Pogányoknál is minden ha-
táriban.

Te leheltetél Urunk! az embereti
orvára életnek leheltetét, és úgy lett élő lé-
lek; arézt mikélyt haragodban el ha-
talmaros a' gonoszságért az emberen,
azonnal semmivé tefen; és mikélyt be-
süti szíved remény fele fuvall ó' reája,
Amén.

mindjárt
ra vifj
és porra

Oh

tor. mi

ta! me

smind

munla

tunk

B

meg in

gas heg

kor a'

arolis

Oh

redbe e

tsar a

rit hor

telede m

gat b

képpen

lemün

meg ra

vid élő

zelitj

Oh

Orofil

miror

eméft

ram

mindjárt elébbeni porból való állapottal a-
ra víspá'tér, a' mint meg mondottad: Por vagy
és porra kell lemed.

Oh kentséges királyné! melly igen tudála-
tos mi nálunk a' te országlásodnak mi vől-
ta! melly igen álmélkodással és egy per-
s mind rettegéssel emlékezünk a' te kersede-
munkáidra, mellyeket gyarorlasi mi kőöt-
tünk bünnös emberrel törött.

Bíromyára mirok a' te haragoddan
meg indulj, a' te haragod finéd elö a' ma-
gas hegyek mint a' viasz elolvadnak, mi-
rok a' te járásodat láttát a' kőpillár,
arodis meg repedeznek.

Oh melly rettegés ^{szóval} ~~rettegés~~ ^{Elő} ~~Elő~~ ^{Itten}! a' te re-
zedbe emi, hi a' te bősé állásoddal nem
tsar az ~~Itten~~ ^{Itten} telent eméfted; hanem a'
hí korszad közel vagynak, arorbanis per-
teled magadat. Az Urnak haragja fag-
gat bennünre forpor mincha halálór
képpen gyúlólne, tsirorgattya fogait el-
lemünk, lesben áll mint egy orofilány,
meg ragad és a' földhöz véz, úgy hogy rö-
vid életünk tsar nem a' korszakhoz kö-
zelit.

Oh vallyon mirok az Ur ördie mint az
orofilány, ritroda ne félne? Oh vallyon
mirok a' Jehova pusztit mint a' meg
eméfto láng hi ne rettegne? Telünk U-
ram bírony és igen rettegünk, mert
haragodt

haragodnak. Keserű gyümölcsöt napon-
ként kóstoljuk. Meg emélt mimmert nem
tsar az emberetté vér onto' keres; ha-
nem még a' te öldörkő Angyalidnak mé-
reggel meg kent ivjéris: Meg fáltatad
elleniségind által a' mi földünk, és
zaj! melly igen meg görbitette dere-
kamlat a' sok terhes iga. Meg a' fáltad
földünket. &c. &c.

Oh Szergeknem Ura! meddig nem
könyöölh Nemretüniben pusztulás-
steoron Jézus a' lemeden immár sorf-
tendöröl fogva? Meddig lépen keser-
gése fivünének? Meddig éppül nyö-
gisüntt savanyú rováspával, Jirá-
suntt keserű virácvél. Képüle azva ke-
nyekünket? Valjon Uram mitsoda re-
ményseggel birtassuk magunkat, ho-
lott meg nehercöl mind az emberen, mind
a' barmoron, és a' mi földünken, a' te ke-
zid? Valjon Uram mivel vigaszt al-
hattyár Profétáid a' te Sionodat, ho-
lott ammar oflopit meg renditted, és ki-
dőtöd, treorusfáit ki vágod, és a' por-
ba temeted. Vallyon mivel gyámolitsák
fentrolgaid igye fogott Regényeidet?
holott a' kilet, mint a' magas fátat fel-
emeff és nevelh körtünk, arott ágait
is melly erben a' regény nyugodniel, és
árvákorban hívóconiel, haragodnak

Amaz

harag
török
Te

Ura
Szűz
módor
lott ig

Ságod
rejtő
meg n
hogy z
clöl
firtla
meg n
nar a
lálun
e' rom
godjun
occasi
Steph

haragódnal vespejével le vagdalod, vagy
törvénben meg afaalod.

Térj meg, Oh térj meg! hűvcllyedbe
Urnak fiaklyája, hogy mind el ne fogyjandr:
Szűnyél meg, Oh Seregeknek Ura! next mi-
módon marad meg a Jakob é' harában, ho-
lott igen kitsin?

Uram! ha még sem engedhetki igaz-
ságod, hogy el óltassék az itéletnek türe,
rejtőd el hívédet óltalmazban. Engedel
meg nekümr, horrad áhittoró' hívédnek
hogy rejtézzümr el haragos terintéked
elől igazalmaznak rejtékibe, és ama tö-
hirlának hasadéliba, a' Jézus Krisztus
meg nyugotó' sebeibe, hogy mikor é' világ-
nak dolgaiban nyugodalmat nem ta-
lálunk, 's ami edes Meg váltóntó' életben
é' romlott életben, sőt öröklé meg nyu-
godjunk. Amen. Concepto. Anno. 1777
occasione pestilentie in aula. Ill. L. B.
Stephani Vessclényi.

HERMÁNYI DIENES JÓZSEF:

KÖNYÖRGÉSEI

KOLOZSVÁR, REFORMÁ-
TUS THEOLÓGIA

KÖNYVTÁRA
KÉZIRATOK 55. SZÁM
A KÖTETBŐL CSAK:

1. NAGYPÉNTEKI KÖNYÖRGÉS

2. PÜNKÖSTI KÖNYÖRGÉSEK

VEGE